

λογον μένον > ἀδικήματος <ἢ ἀμαρτήματος>. ἀδίκημα οὖν ἔστι τὸ τιμωρίαν ἔχον ὡρισμένην παρὰ τῶν νόμων καὶ τὸ παρά τινος εἰς ἔτερον γινόμενον ἄτοπον, οἷον φόνος, ὕβρις, μοιχεία, τυμβωρυχία καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀμάρτημα δὲ τὸ τιμωρίαν μὲν <ὡρισμένην> οὐκ ἔχον παρὰ τῶν νόμων, μεμισημένον δὲ <δύμως> παρὰ πάντων εἰς ἡμᾶς τε παρ’ ἡμῶν γιγνόμενον, οἷον ἀσωτία, μέθη, 10 πορνεία, ἀργία καὶ ὅσα τοιαῦτα.

4.

[Ad Aphth. 19, 18.] Σώπατρος δὲ τοιοῦτον εἶναι λέγει τὸ πρὸ τοῦ πράγματος ἐπιχείρημα· πρᾶγμα, φησίν, ἔστι τὸ ὑποκείμενον, καθ’ οὗ τὸν λόγον ποιούμεθα, οἷον τυραννίς, λειποτάξιον, μοιχεία. τὰ οὖν πρὸ τούτων τί ἦν; πρὸ τῆς τυραννίδος δημοκρατία, πολιτεία νόμιμος, ἡσυχία καθεστῶτα πάντα, οὐδὲν βίαιον οὐδὲ

Vindob. 15 saec. XVI, codicis Ld apographo) 371, 12: Σ. δὲ οὐτως αὐτὸν δοίζεται· κοινός ἔστι τόπος αὕξησις δμολογουμένον ἀδικήματος ἢ ἀμαρτήματος ἢ εὔεργετήματος, quorum verborum in Vd Wc nullum legitur praeter ἢ ἀμαρτήματα (sic) 3—10 Dox. 371, 30—372, 5 (verba paulum mutata sunt), schol. Laur.; Vc (schol. saec. XII—XIII): διαφέρει δὲ ἀδίκημα ἀμαρτήματος· ἀδίκημα μὲν γὰρ τὸ — 10 τοιαῦτα. — Aperte ad Sopatri definitiōnem spectat Dox. 372, 10: ὁ δὲ τέταρτος (prima verba exciderunt in editione) ὁ λέγων τὸν κοινὸν τόπον αὕξησιν δμολογουμένον ἀδικήματος ἢ ἀμαρτήματος ἀμαρτάνει . . . ἀποτέμνει γὰρ καὶ αὐτὸς τὸ τῆς συνηγορίας μέρος τοῦ κοινοῦ τόπου. — Schol. Laur.: ὁ κοινὸς τόπος καταδρομή ἔστιν ἀδικήματος ἢ ἀμαρτήματος.

1 δὲ Wc γὰρ Vw 2.3 add. Dox. 371, 13; 372, 11; cf. l. 7
αὕξησις καὶ ὅγκος schol. Vc (interpretamentum est) 4 τιμωρίαν
ἔχον ὡρισμένην Vw, schol. Vc, cf. Dox. ὡρισμένην τιμωρίαν ᔹχον
Wc 5 γενόμενον Wc ἄτοπον om. Dox. 6 τὰ Vw Wc, schol.
Vc ὅσα Dox. 7.8 ὡρισμένην παρὰ τῶν νόμων οὐκ ᔹχει Dox. 372, 1
8 add. Dox. πᾶσι ut vid. schol. Vc 9 γενόμενον Wc

4. Ioannis Sardiani codices Vw Wc

2 fort. τὸ <ἀπὸ τῶν> πρὸ 6 νόμιμος Vw νόμος Wc aut
πολιτεία, νόμοι scripserim aut πολιτεία μόνιμος (Arist. Pol. 4 12
p. 1296 b 40) 7.8 ἡσυχία Vw ἡ συζυγία Wc οὐδὲν Vw οὐδὲν Wc